

Kiállítás
a budapesti
Francia
Intézetben

sarkantyú
illés

mihály

2011.
11.05. –
12.23.

Budapest I. Fő u. 17.

www.franciaintezet.hu

INSTITUT
FRANÇAIS

illés sarkantyu mihály

Institut français
de Budapest
Salle Pedrazzini
05.11 – 23.12.2011

Vernissage
le 4 novembre à 18 h

Inauguration de l'exposition
par Julien Couzy, directeur
adjoint de l'Institut français

Ouvert du lundi au vendredi
de 10h à 19h, le samedi de 10h à 13h

Budapest I. Fő u. 17.
www.inst-france.hu

sarkantyu illés mihály

Budapesti
Francia Intézet
Pedrazzini terem
2011.11.05. – 12.23.

Megnyitó
November 4-én 18 órakor

A kiállítást megnyitja
Julien Couzy, a Francia Intézet
igazgatóhelyettese

Nyitva hétfőtől péntekig 10–19,
szombaton 10–13 óra között

Budapest I. Fő u. 17.
www.franciaintezet.hu

« La nature qui parle à la caméra est autre que celle qui parle aux yeux » écrivait Walter Benjamin. Illés Sarkantyu explore cet écart intangible à partir d'une photographie anonyme trouvée dans des archives de famille.

Un militaire ceinturé d'une corde y est saisi frontalement et de plein pied, le corps renversé en arrière, prêt à tomber. La puissance d'enregistrement de l'œil mécanique saute aux yeux. L'artiste en redouble la force descriptive en prélevant des fragments de l'image qui ont retenu son regard et qu'il reconstitue. Ces épreuves ne sont ni des copies ni des répétitions mais des reprises qui infléchissent le destin du cliché et dilatent son histoire au temps présent. A la manière de cellules biologiques, les éléments de l'épreuve originale se désolidarisent pour reconstruire un organisme nouveau à partir de l'ancien. Ils repositionnent l'image orpheline dans la focale de l'artiste qui s'y projette à son tour, re-photographiant leurs objets dans ce qui s'apparente aux coulisses de réalisation de l'image : atelier, surplus militaire, vestiaire...

Brouillant habilement les repères spatio-temporels, l'artiste-enquêteur qui s'est substitué à l'opérateur du cliché ne peut en revanche déguiser les vestiges du camp militaire hongrois de Rezi où l'image a été prise. Mis en orbite autour de ce point de présence et de résistance qu'est la photographie de départ, le dispositif visuel, intégrant aussi vidéos et textes, articule les approches, fascinées ou distanciées, tentées par l'artiste pour la dégeler et la faire revivre.

Marguerite Pilven

A kiállítás címe egy tulajdonnév. Ez egyszerre nagyon személyes, és legalább annyira személytelen. Keresztnevükön olykor az ismeretlenek is ismerősek, a néven nevezés rámutató gesztusa időben távoli dolgokat képes a szemünk elé emelni.

Egy katona életének egyetlen pillanát rögzítő talált fotó feldolgozásának állomásai láthatók ezen a kiállításon, ahol a feldolgozás – jobb szó híján – az emlékezet és az emlékezés munkáját helyettesíti. Mégis, hogyan lehet emlékezni valakire, akiről nincs emlékünkhöz? Hogyan lehet ismerős az, akit igazán soha nem ismertünk? És hogyan lehet közel hozni azt az alakot, aki kézzelfoghatóan egyetlen fényérzékeny felületen létezik csupán?

Kilenc fotó a rekonstruálható töredéket, a befogható részleteket, a dokumentumnak álcázott bizonyosságokat élesíti ki. Testet ad a testetlennek, és megkísérel elmesélni, történetté kerekíteni egyetlen pillanatot, a véletlen emlékművét. Ezt a térbeli és időbeli kiterjesztést szolgálják a mozgóképek, a tárgyak, a száraz, orvosi szaknyelven megszólaló esetleírás, és az elhagyatott katonai tábor fűvel benőtt képei. Bejárni a helyszínt, megélni, és újrajátszani egy helyzetet, belebújni valakinek a bőrébe, mintha midezek, az archaikus értelemben vett birtokbavétel stációi lennének.

Aknai Katalin